

ger, der er kommet fra lokalbefolkningen, så ved jeg ikke, hvad det er.

Hvis vi truede med at gå i Folketingssalen med en anlægslov, hvis vi truede med at gennemføre et landsplandirektiv for at få byggeriet gennemført, men det gør vi netop ikke. Vi accepterer, hvad Borgerrepræsentationen siger, når vi anmoder om at få en dispensation fra den lokalplan, som Borgerrepræsentationen allerede har vedtaget med et stort flertal for år tilbage. Det er den situation, vi er i, og det er den situation, vi regner med at bringe til vejs ende i løbet af et par måneder fra nu.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Da sagen ikke har været gennemgået i denne sal, men kun i pressen, skal vi lige for fuldkomnehedens skyld fortælle, hvad det var, der skete.

Der kom et pres på Borgerrepræsentationens mindretal/flertal, hvad det nu var, den 17. april. Hvis man makkede ret, og det vil sige stemte for de dér meget, meget store overtrædelser af lokalplanen, og det er en overtrædelse af byggereglementet, der er virkelig en overtrædelse af så meget – jeg siger det bare – hvis man makkede ret, var det i orden, så kørte den bare videre.

Men hvis man ikke gjorde det, hvis man ikke gjorde det – og det ved jeg skete aftenen før – så ville man udsætte hele sagen eller skrinlægge den. Jeg kendte godt planen, for jeg havde hørt den fra Michael Christiansens, altså teaterchefens, rådførerinde. Jamen det kan godt være, at kulturministeren ryster på hovedet, men sådan var det. Den 18. april om formiddagen gik beskeden ud om, at det her udsættes, med den mest absurde begrundelse vi endnu har set – af hensyn til byggestopet.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg stillede før fru Ester Larsen et meget konkret spørgsmål: Står Venstre bag det forlig, man har indgået med fire andre partier om en løsning af Det Kongelige Teaters problemer på Kongens Nytorv? Står Venstre bag, eller står de ikke bag? Ved man, hvor man har Venstre, eller ved man ikke, hvor man har Venstre?

Noget tyder på, at det er det sidste, der er tale om, og det er lige præcis i den situation, jeg anbefaler Københavns Borgerrepræsentation at

tænke sig meget godt om, fordi man nemlig tilsyneladende ikke ved, hvor man har Venstre.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg synes, det er en lidt underlig udspørgen, om Venstre holder et forlig eller ej. Selvfølgelig holder Venstre et forlig. Det er derfor, vi er, hvor vi er. Men jeg er da godt klar over, at det havde været en ønskesituation for nogle af de andre forligspartier, hvis man kunne have fået Venstre til at bryde det og komme ud af den model, som ingen er særlig optaget af.

Jeg har også lidt svært ved at forstå den store respekt for folkestyret, når man griber til det middel, at man udsætter en afgørelse til den anden side af et kommunalvalg.

Formanden:

Så er det hr. Torben Rechendorff som ordfører.

Torben Rechendorff (KF):

Jeg har læst ministerens redegørelse flere gange. Da jeg havde læst den første gang, stod der i marginen en lang række ja'er og en lang række udråbstegn. Det skulle naturligvis antyde, at jeg var enig i formuleringerne, og det var jeg rigtig mange steder.

Så læste jeg redegørelsen igen efter princippet »det må dog være muligt at finde et eller andet på manden«. Det førte til endnu et par ja'er og endnu et par udråbstegn. Kun enkelte steder blev det til et nej eller til et minus, og det må jo glæde ministeren. Altså er det lykkedes ham at lave en kulturpolitisk redegørelse, der vinder tilslutning hos oppositionen, i hvert fald hos Det Konservative Folkeparti. Han har ramt plet.

Alligevel vil jeg i al stilfærdighed stille det spørgsmål både til ministeren og for den sags skyld også til os andre, om det nu også er meningen med en kulturpolitisk redegørelse, at den blot skal få os til at sige ja og amen. Burde en kulturpolitisk redegørelse ikke tværtimod nogle gange under læsningen føre til ophidselse? Burde den ikke føre til, at man siger fra, skriver nej, eller om nødvendigt: Manden er gal?

Det sker ikke i denne kulturpolitiske redegørelse. Den er efter min opfattelse for ufarlig og for almindelig i sine formuleringer. Med andre ord synes jeg, at man med føje kan spørge: Når det nu kun kunne blive til 11 forholdsvis farve-